

A close-up portrait of Mao Zedong, the Chinese revolutionary leader, is the background of the image. The portrait is rendered in a dark red color, matching the overall background. The text is overlaid on the image in white.

mao

**tse-
tung**

**przeciwko
liberalizmowi**

mao

tse-tung

Przeciwko

liberalizmowi

oberek

2023

Opowiadamy się za aktywną walką ideologiczną, stanowi ona bowiem narzędzie, za pomocą którego osiąga się wewnętrzne zespolenie partii i innych rewolucyjnych organizacji, gwarantujące ich zdolność bojową. Każdy komunista, każdy rewolucjonista powinien posługiwać się tym narzędziem.

Liberalizm zaś odrzuca walkę ideologiczną i stoi na stanowisku pokoju sprzecznego z wszelkimi zasadami. Rodzi to zgniły, filisterski styl pracy, który doprowadza poszczególne ogniwa, poszczególnych członków partii i innych rewolucyjnych organizacji do politycznego gnicia.

Liberalizm przejawia się w różnych formach:

1. Jest rzeczą powszechnie wiadomą, że ktoś postępuje niesłusznie, wystarczy jednak, że jest twoim znajomym, ziomkiem, kolegą z ławy szkolnej, serdecznym przyjacielem, człowiekiem bliskim, starym współtowarzyszem pracy lub podwładnym – a już nie prowadzisz z nim zasadniczej walki, lecz pozwalasz mu działać nadal w tym samym duchu, byleby tylko zachować spokój i przyjaźń; lub też z lekka ziajesz go, ale nie rozwiązujesz kwestii do końca, byleby wszystko szło cicho i gładko. W rezultacie wyrządza się szkodę i całemu zespołowi, i danej osobie.

2. Pozwalasz sobie na nieodpowiedzialną krytykę poza plecami, ale nie stawiasz zdecydowanie kwestii wobec organizacji; nie mówisz prosto w oczy, a gadasz poza plecami; na zebraniach milczysz, a po zebraniach zajmujesz się paplaniną. W twojej świadomości zamiast zasad kolektywizmu panuje swoiste liberalizmowi niezdiscyplinowanie.

3. Jeżeli sprawa nie dotyczy ciebie osobiście, starasz się trzymać od niej możliwie jak najdalej; doskonale wiesz, że ludzie nie mają racji, a uważasz za rzecz słuszną mówić jak najmniej: mędrzec, powiadasz, stroni od zła, byleby tylko samemu nie zgrzeszyć.

4. Nic podporządkowujesz się zarządzeniom i swoje osobiste zdanie stawiasz ponad wszystkim; chcesz, by organizacja troszczyła się o ciebie, ale nie chcesz uznawać dyscypliny organizacji.

5. Nie prowadzisz walki przeciwko niesłusznym poglądom, nie zwalczasz ich w interesie zespolecia, w interesie posuwania się naprzód, usprawniania pracy, lecz zajmujesz się osobistymi napaściami, intrygami, załatwianiem osobistych porachunków, starasz się mścić.

6. Słyszysz niesłuszne opinie, ale nie wszczynasz dyskusji; co więcej, nawet nie sygnalizujesz o rozmowach kontrrewolucyjnych i odnosisz się do nich obojętnie, jak gdyby nic się nie stało.

7. Nie prowadzisz propagandy i agitacji wśród mas, nie zabierasz głosu, nie zapoznajesz się z sytuacją, nie interesujesz się, nie bierzesz do serca palących interesów ludności, do wszystkiego odnosisz się obojętnie. Zapominasz, że jesteś członkiem partii komunistycznej, i staczasz się do poziomu pospolitego mieszczucha.

8. Nie przejmujesz się widokiem postępków wyrządzających szkodę interesom mas, nie przekonujesz, nie powstrzymujesz, nie prowadzisz pracy uświadamiającej, lecz tolerujesz je, patrzysz na nie przez palce.

9- Do pracy odnosisz się niepoważnie, pracujesz bez określonego planu, bez określonego kierunku, partolisz, wszystko robisz, aby zbyć, aby dzień minął – i w porządku.

10. Uważając siebie za zasłużonego rewolucjonistę chełpisz się swoim stażem, ale z dużymi sprawami nie radzisz sobie, a od małych wymigujesz się, pracujesz byle jak, do nauki odnosisz się niedbale.

11. Nawet wtedy, kiedy zdajesz sobie sprawę, że popełniłeś błąd, nie chcesz go naprawić, wykazując w ten sposób liberalizm w stosunku

do siebie samego.

Można by było przytoczyć jeszcze szereg przykładów, ale te jedenaście, które wyliczyliśmy, są główne

Wszystko to jest przejawem liberalizmu.

Liberalizm w kolektywie rewolucjonistów jest niezmiernie szkodliwy; jest on swego rodzaju czynnikiem rozkładowym, powoduje rozpad jedności, osłabienie spójności, bierność w pracy, zamęt ideowy. Liberalizm doprowadza do tego, że szeregi rewolucyjne tracą silną organizację i dyscyplinę, tracą możliwość prowadzenia politycznej linii konsekwentnie i do końca oraz że organizacja partyjna odrywa się od mas, którymi kieruje. Jest to szczególnie szkodliwa tendencja.

Źródła liberalizmu kryją się w chciwej, egoistycznej naturze drobnej burżuazji, która osobiste interesy stawia na pierwszym planie, a interesy rewolucji odsuwa na drugi plan. Stąd to rodzi się liberalizm w ideologii, w polityce i w kwestiach organizacyjnych.

Liberałowie uważają tezy marksizmu za abstrakcyjne dogmaty. Opowiadają się za marksizmem, ale nie mają zamiaru wcielić go w życie lub też nie mają zamiaru wcielić go całkowicie w życie; nie zamierzają zastąpić swego liberalizmu marksizmem. Mają w zanadru i marksizm, i liberalizm: w słowach są marksistami, a w czynach – liberałami. Dla ludzi mają marksizm, a dla siebie – liberalizm. W ich bagażu mieści się i jedno, i drugie, każde z nich ma odpowiednie zastosowanie. Tak są ukształtowane mózgi niektórych ludzi.

Liberalizm – to jeden z przejawów oportunisty; całkowicie przeciwny on marksizmowi. Liberalizm – to bierność; obiektywnie pomaga on wrogowi. Dlatego nasi wrogowie będą radzi, jeżeli w naszym środowisku utrzyma się liberalizm. Taka jest istota liberalizmu, toteż nie ma dlań miejsca w szeregach rewolucjonistów. Przeniknięci aktywnym duchem marksizmu powinniśmy przewyciężyć libe-

ralizm z jego biernością. Komunista powinien być szczerym, oddanym i aktywnym, sprawa rewolucji powinna być mu droższa niż życie, powinien podporządkować interesy osobiste sprawie rewolucji; zawsze i wszędzie powinien bronić słusznych zasad, prowadzić nieustanną walkę przeciwko wszelkim niesłusznym poglądom i postępkom i w ten sposób umacniać kolektywizm w życiu partii oraz więź partii z masami; powinien dbać o sprawę partii i mas więcej niż o interesy poszczególnej jednostki, troszczyć się o innych więcej niż o siebie. Tylko taki człowiek godzien jest miana komunisty.

Wszyscy wierni, szczerzy, aktywni, nieugięci komuniści powinni zespolić się w celu walki przeciwko liberalnym tendencjom części członków partii i doprowadzić do tego, aby ci ludzie weszli na właściwą drogę. Takie jest jedno z zadań naszej walki na froncie ideologicznym.

oberek.org

oberek.org